

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 542/2014

z dnia 15 maja 2014 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 w zakresie zasad mających zastosowanie do Jednolitego Sądu Patentowego i Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2 lit. a), c) oraz e),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 lutego 2013 r. Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Republika Francuska, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej podpisały Porozumienie w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego ⁽³⁾ („porozumienie o JSP”). W porozumieniu o JSP przewidziano, że wchodzi ono w życie nie wcześniej niż w pierwszym dniu czwartego miesiąca po dacie wejścia w życie zmian do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 ⁽⁴⁾ dotyczących związku tego rozporządzenia z porozumieniem o JSP.
- (2) W dniu 15 października 2012 r. Królestwo Belgii, Wielkie Księstwo Luksemburga oraz Królestwo Niderlandów, które są stronami Traktatu z dnia 31 marca 1965 r. dotyczącego ustanowienia Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu i jego statutu („traktat dotyczący Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu”), podpisały protokół zmieniający ten traktat. Protokół ten umożliwił przekazanie Trybunałowi Sprawiedliwości Beneluxu jurysdykcji w konkretnych sprawach objętych zakresem stosowania rozporządzenia (UE) nr 1215/2012.
- (3) Niezbędne jest uregulowanie stosunku między rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012 a porozumieniem o JSP i traktatem dotyczącym Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu poprzez wprowadzenie zmian do tego rozporządzenia.
- (4) Jednolity Sąd Patentowy i Trybunał Sprawiedliwości Beneluxu należy uznawać za sądy w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 celem zagwarantowania pewności i przewidywalności prawa pozwanym, którzy mogą zostać pozwani przed te dwa sądy w miejscu znajdującym się w państwie członkowskim innym niż to wyznaczone na podstawie przepisów rozporządzenia (UE) nr 1215/2012.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 26 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 z 20.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

- (5) Zmiany do rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 przewidziane w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do Jednolitego Sądu Patentowego mają na celu ustanowienie międzynarodowej jurysdykcji tego sądu i nie wpływają na wewnętrzny podział postępowań między oddziałami tego sądu ani na określone w porozumieniu o JSP ustalenia dotyczące wykonywania jurysdykcji, w tym jurysdykcji wyłącznej, w okresie przejściowym przewidzianym w tym porozumieniu.
- (6) Jako sądy wspólne dla kilku państw członkowskich Jednolity Sąd Patentowy i Trybunał Sprawiedliwości Beneluxu nie mogą – w przeciwieństwie do sądów poszczególnych państw członkowskich – wykonywać jurysdykcji na podstawie prawa krajowego w odniesieniu do pozwanych niemających miejsca zamieszkania w państwie członkowskim. Aby umożliwić tym dwóm sądom wykonywanie jurysdykcji w odniesieniu do takich pozwanych, przepisy rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 powinny zatem, w odniesieniu do spraw objętych jurysdykcją, odpowiednio, Jednolitego Sądu Patentowego i Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu, mieć również zastosowanie do pozwanych mających miejsce zamieszkania w państwach trzecich. Istniejące przepisy rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 dotyczące jurysdykcji zapewniają ścisły związek między postępowaniami, do których stosuje się to rozporządzenie, a terytorium państw członkowskich. Właściwe jest zatem objęcie tymi przepisami postępowań przeciwko wszystkim pozwanym, bez względu na ich miejsce zamieszkania. Przy stosowaniu przepisów rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 dotyczących jurysdykcji Jednolity Sąd Patentowy i Trybunał Sprawiedliwości Beneluxu (zwane dalej indywidualnie „wspólnym sądem”) powinny stosować tylko te przepisy, które są właściwe dla spraw, w których powierzono im jurysdykcję.
- (7) Wspólny sąd powinien móc rozstrzygać spory, w których uczestniczą pozwani z państw trzecich, na podstawie zasady jurysdykcji dodatkowej w postępowaniach dotyczących naruszenia patentu europejskiego, które powoduje szkodę zarówno wewnątrz Unii, jak i poza nią. Taka jurysdykcja dodatkowa powinna być wykonywana w przypadku, gdy majątek należący do pozwanego znajduje się w państwie członkowskim będącym stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd, a dany spór jest w wystarczającym stopniu związany z takim państwem członkowskim, na przykład dlatego, że w państwie tym pozwany ma miejsce zamieszkania lub dostępne są tam dowody dotyczące sporu. Ustanawiając jurysdykcję wspólny sąd powinien brać pod uwagę wartość przedmiotowego majątku, która nie powinna być znikoma i powinna umożliwić wykonanie orzeczenia, co najmniej częściowo, w państwach członkowskich będących stronami aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd.
- (8) Przepisy rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 dotyczące zawisłości sprawy i spraw wiążących się ze sobą, których celem jest zapobieganie występowaniu równoległych postępowań i sprzecznych ze sobą orzeczeń, powinny mieć zastosowanie w przypadkach, gdy powództwo wniesiono do wspólnego sądu i do sądu państwa członkowskiego, w którym porozumienie o JSP lub, w zależności od przypadku, traktat dotyczący Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu, nie mają zastosowania.
- (9) Przepisy rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 dotyczące zawisłości sprawy i spraw wiążących się ze sobą powinny mieć również zastosowanie w okresie przejściowym, przewidzianym w porozumieniu o JSP, gdy powództwa dotyczące określonego rodzaju sporów są wnoszone do Jednolitego Sądu Patentowego z jednej strony i do sądu krajowego państwa członkowskiego będącego stroną porozumienia o JSP z drugiej strony.
- (10) Orzeczenia wydane przez Jednolity Sąd Patentowy lub przez Trybunał Sprawiedliwości Beneluxu powinny być uznawane i wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012 w państwie członkowskim, które nie jest stroną porozumienia o JSP lub traktatu dotyczącego Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu – w zależności od przypadku.
- (11) Orzeczenia wydane przez sądy państwa członkowskiego, które nie jest stroną porozumienia o JSP lub traktatu dotyczącego Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu – w zależności od przypadku, powinny być uznawane i wykonywane w innym państwie członkowskim zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1215/2012.
- (13) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast, z uwagi na jego rozmiary i skutki, możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (14) Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), te dwa państwa członkowskie powiadomiły o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

- (15) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje, bez uszczerbku dla możliwości stosowania przez Danię zmian do rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 określonych w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z art. 3 Umowy z dnia 19 października 2005 r. pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozdziale VII rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 71a

1. Do celów niniejszego rozporządzenia sąd wspólny dla kilku państw członkowskich określony w ust. 2 (zwany dalej „wspólnym sądem”) uznaje się za sąd państwa członkowskiego w sytuacji, gdy zgodnie z ustanawiającym go aktem prawnym taki wspólny sąd wykonuje jurysdykcję w sprawach objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia wspólnymi sądami są następujące sądy:
  - a) Jednolity Sąd Patentowy ustanowiony na mocy Porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego, podpisanego w dniu 19 lutego 2013 r. (zwanego dalej „porozumieniem o JSP”); oraz
  - b) Trybunał Sprawiedliwości Beneluxu ustanowiony na mocy Traktatu z dnia 31 marca 1965 r. dotyczącego ustanowienia Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu i jego statutu (zwanego dalej „traktatem dotyczącym Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu”).

Artykuł 71b

Jurysdykcję wspólnego sądu określa się w następujący sposób:

- 1) wspólny sąd ma jurysdykcję w przypadku gdy na mocy niniejszego rozporządzenia sądy państwa członkowskiego, które jest stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd, miałyby jurysdykcję w sprawie wchodzącej w zakres tego aktu prawnego;
- 2) w przypadku gdy pozwany nie ma miejsca zamieszkania w jednym z państw członkowskich, a niniejsze rozporządzenie w inny sposób nie obejmuje go jurysdykcją, przepisy rozdziału II stosuje się odpowiednio, bez względu na miejsce zamieszkania pozwanego.

Do wspólnego sądu można kierować wnioski w sprawie środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, nawet jeśli jurysdykcję do orzekania co do istoty sprawy mają sądy państwa trzeciego;

- 3) w przypadku gdy wspólny sąd ma jurysdykcję w odniesieniu do danego pozwanego na mocy pkt 2 w sporze dotyczącym naruszenia patentu europejskiego, które powoduje szkodę wewnątrz Unii, sąd ten może także wykonywać jurysdykcję w stosunku do szkody powstałej poza Unią na skutek takiego naruszenia.

Taka jurysdykcja może zostać stwierdzona jedynie wówczas, gdy majątek należący do pozwanego znajduje się w jednym z państw członkowskich będących stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd, a spór ma wystarczający związek z jednym z państw członkowskich będących stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd.

Artykuł 71c

1. Art. 29–32 stosuje się w przypadku, gdy postępowanie wszczęto we wspólnym sądzie oraz w sądzie państwa członkowskiego, które nie jest stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd.
2. Art. 29–32 stosuje się w przypadku, gdy w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 83 porozumienia o JSP, postępowanie wszczęto w Jednolitym Sądzie Patentowym oraz w sądzie państwa członkowskiego, które jest stroną porozumienia o JSP.

Artykuł 71d

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do uznawania i wykonywania:

- a) orzeczeń wydawanych przez wspólny sąd, które mają zostać uznane i wykonane w państwie członkowskim niebędącym stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

- b) orzeczeń wydawanych przez sądy państwa członkowskiego niebędącego stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd, które to orzeczenia mają zostać uznane i wykonane w państwie członkowskim będącym stroną tego aktu prawnego.

Jednak w przypadku gdy uznania i wykonania orzeczenia wydanego przez wspólny sąd dochodzi się w państwie członkowskim, które jest stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd, mają zastosowanie przepisy tego aktu prawnego dotyczące uznawania i wykonywania, nie zaś przepisy niniejszego rozporządzenia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący
